

KURIER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 8. Lutego V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 28 stycznia. Aktualny stanu konsyliarz Finlandzki Gubernator cywilny Emin otrzymał order S. Anny 1 klasy. GM. kommanderujący wojskiem ziemskim Gubernii Riazanńskiej Jzmaïłow ozdobiony tymże orderem. Stanu konsyliarz Prezydent Tulskiego sądu cywilnego Morozow order S. Anny 2 klasy. Dworu Medyk stanu konsyliarz Weltzien w nadgodę trudów podjętych w dozieraniu Litewskich szpitalów wojskowych przez całą kampanię przeciwko Francuzom, tenże order. Marszałek powiatu Głuchowskiego Romanowski w nadgodę pracy łożoney w zakupowaniu prowiantu tenże order. W reskrypcie danym Wołyńskiemu Gubernatorowi cywilnemu Komburley J. J. Mość oświadczył ukontentowanie szlachcie teyże Gubernii za wyznaczoną cenę przyzwoitą wszelkich potrzeb wojskowych; Ministrowi zaś wojennemu zalecił, ażeby temuż Gubernatorowi przesłał projekt kondycyi na których kontrakt ma być zrobiony, iakoteż potrzebne pieniądze do zapłacenia obywatelom za rzeczy przez nich skarbowi dostarczyć się mające. GL. Nelidow oświadczone ukontentowanie, iż przykładał się gorliwie do uformowania milicyi w wydziale 2. Wszystkim obywatelom rozmaitego stanu Gubernii Grodzieńskiej i Finlandzkiej, przez reskrypta danego Gubernatorów cywilnych Łańskiego i Emina, oświadczone ukontentowanie naywyższe, iż nie będąc położone w liczbie Gubernii obowiązanych stawić wojsko ziemskie, przyłożyły się gorliwie ofiarą majątku do opatrzenia potrzeb jego. Obywatelom Gubernii Tulskiej oświadczone ukontentowanie, iż złożyli dobrowolnie sumę znaczną, z której mają odbierać nadgodę żołnierze od służby wojskowej uwolnieni.

W ukazie danym wojennemu Collegium wyrażono. Znamienite męstwo, waleczność, duch nieustraszoney, którym dystyngwował się pólk Pawłowski grenadyerów na wielu bitwach ztoczonych w przeciągu wojny z Francją zakończoney, nabyły onemu niezaprzeczone prawo do naywyższej wdzięczności naszej, i szacunek dzieł rzadkich ziednały. Każdy krok od tego pólku walecznego w potrzebie uczyniony iemu przymnażał sławę; wszyscy ogółem Oficyerowie naydoskonalej wypełnili swoją powinność, a dostoinny naczelnik krwią własną pola zarumienił. Miło nam iest i słodko tu okazać, że ten pólk takimi czynami uwieńczył sławę znamienitego założyciela swego, którego imie nosi tak przyzwoicie. Chcąc potomności podać pamiątkę i nadgodzić zasługę według wartości, rozkazuję, ażeby dla zaszczytu tego pólku, teraz będące u niego czapki zo-

stawić na zawsze w tey postaci, [w iakim były gdy pólk zchodził z boiowiska, chociażby niektóre z nich uszkodzone; te na wieki będą pamiątką znamienitey pólku waleczności, i Monarszych względów naszych dla niego.

W ukazie danym wojennemu Collegium wyrażono. Dla związku dzieł lepszego stanowi się, ażeby rozkazy J. J. Mości stosowane do wojennego departamentu, obławiane były Collegium wojennemu do wykonania przez samego tylko Ministra wojennego, nie zaś przez inne osoby. Tę wolę swoją oświadczywszy Imperator Jmć Generałowi artylleryi Graffowi Arakcziew, donosił Collegium wojennemu, ażeby wykonana była. Ministrowi handlowemu zalecono, ażeby odtąd proźby cudzoziemców chcących używać praw kupiectwa Rossyiskiego przez zapisanie się w poddaństwo przyjmował w każdym czasie, byleby ci wchodząc do gild płacili prawem przepisane procenta od kapitałów oświadczonych z początku roku.

GL. Miśoradowicz dano w 12 letnią dzierżawę Wilkobruki czyli Bernatowczyznę, Kabeluny, Lencze, i Ositany, nim zaś zkończy się dożywocie terażniejszych possessorów, Miśoradowicz odbierać będzie ze skarbu corok po 2 t. rubli, GM. Balk dano 12 letnią dzierżawę dóbr Fridrichslust i Felthof. Aktualnemu tajnemu konsyliarzowi Heiking dobra Talsen. Stanu konsyliarzowi Ławrow dobra Berghof. Stanu konsyliarzowi Demczyńskiemu Starostwo Siewiniuskie z podobnymi warunkami. Sol zagranieczna ku potrzebie poddaństwa Rossyiskiego na okrętach narodowych przychodząca do portów Bałtyckich, uwalnia się od połowy cła iakie dotąd płacono.

LONDYN d. 13 stycznia. Regent Portugalski wcześniej przewidział potrzebę opuszczenia dzierżaw Europejskich, ponieważ ieszcze w Sierpniu pisał do mieszkańców Brezylji, że im przysła syna swego X. Beira w dostoinności Conetabla. Rząd Angielski pozwala kupcom prowadzić do tegoż kraju wszelkie towary, iakie dawniey posyłać zwykli do Portugallji, z tém ostrzeżeniem, ażeby stanowszy pod wyspą S. Katarzyny czekali rozkazów Regenta. U tego w Rio Janeiro nie iuż Lord Strangford, lecz Hill posłować będzie.

Dey Algierski zawarł pokoy z Amerykanami którzy się obowiązali płacić iemu coroczną daniń. Tenże dostarcza Anglikom wszelką żywność w obfitości wielkiej, równie iak państwo Marokańskie. Przez Lorda Collingwood wiemy, że nieprzyjaciele na wiosnę uzbroić mogą w Wenecyi 5 okrętów liniowych, 7 w Toulonie, 2 w Neapolu, 2 w Genui, 7 w Carthagenie, 13 w Cadix,

ogółem 36 na morzu śródziemnym. Na Oceanie zaś 4 w Ferrolu, 6 w Rochefort, 13 w Bréſt, 2 w Orient, 7 w Anvers i Flessingue, 4 w Lisbonie 7 w Helvoetsluys, 7 w Texel ogółem 50.

Admiralicja odebrać miała tajemną przestrożkę, iż nieprzyjaciele porządkiem następującym chcą uskutecznić lądowanie, przekonani że inaczej wojna się nie skończy; z Sundu na wiosnę wysłane floty przybią do brzegów Szkockich wsparte Hollenderską; z Boulogne floty pójde do brzegów Angielskich; z Brestu i Lisbony nowe eskadry udadzą się do Irlandyi. Przeto rząd całą potęgę morską chce podzielić na 3 części, ażeby z nich każda w gotowości czekała nieprzyjaciół. Minister Canning ostrzegł narody postronne, iż odtąd okręt żaden zawiać nie może do portów Hiszpańskich od Cadix do Carthageny, iako ściśle zamkniętych. Poseł Rossyjski Alopeus opuścił stolicę naszą.

Irlandya dziś naybardziej zwraca ku sobie uwagę rządową. Okazuje się tam skłonność iawną do buntu. Na wielu miejscach ludzie podeyrzani i zbrojni gwałtem wpadając do obywatelskich domów broń zabierają, na innych nawet pieniądze i dalsze sprzęty; z Drogheda do Dublinu przyprowadzono kilku ludzi pospółstwo namawiających do powstania; zdawało się że ci byli stanu nizkiego, teraz wiemy że są z liczby znaczniejszych. Rozrzucano po kraju całym pisma buntownicze. Co słysząc Ministrowie posyłają do Irlandyi wiele półków nowych, tak żebyśmy mieli 60 t. żołnierza regularnego i milicyi; ten lud podzielony będzie na 3 legiony i tyleż obozów. Zeby zaś przystęp do brzegów zrobić trudniejszy, Admiralicja eskadrę w Cork stojącą zmocniła potężnie.

Niema nadziei pokoju w Europie dopóki zmiana w Ministryum nie nastąpi, nie ma w Ameryce. Kongres rozkazawszy iak słyhać, zamknąć porty swoje i przerwać handlowe związki z Anglią; oświadczył że nasz postęp z fregatą Chesapeake zgwałcił udzielność narodu, iakoteż krążenie zbrojnych okrętów Brytańskich blisko brzegów i portów RPtey; przeto kazał rychley przygotować do potrzeby połowej 100 t. zbrojnego ludu. Nie wątpimy, że cała potęga uderzy na Canadę i inne dzierżawy nasze, podobno zamiast myślenia o podbiciu Ameryki Hiszpańskiej, trzeba będzie wyłycać posiłki do Quebec. Nie wiadomo co sprawił poseł Rose w Washington; z Amerykańskim nasi Ministrowie rozmawiają codziennie; lecz negocjacye są opieszale, gdy z jednej strony Kongres żąda wiele, z drugiej Brytannia mało chce postąpić.

Nie taia politycy tuteysi, że Miranda podał rządowi projekta dążące do wydarcia rozległych dzierżaw Królowi Katolickiemu, przydając uwagę, że gdybyśmy nawet podbić ich nie mogli i zatrzymać na wieki, zawsze pożytecznie będzie przerwać między niemi a Europą związek, dać nawet udzielność z warunkiem, aby same tylko statki nasze były przyjmowane; tym sposobem Amerykanie brać zaczęły produkta i towary Angielskie;

upadek zaś handlu Europejskiego stanie się żnóbniejszym. Nie jesteśmy wolni od trosków względem przyszłego losu Indyi wschodniej; gdyby nawet rzetelny nie był zamysł naiechania tego kraju żołnierzem Europejskim. Kompania do Jspanhanu posłała Półkownika Carr; nie dał iemu Szach audyencyi, oświadczaiać że Francuzkim jest zprzymerzeńcem, i ma posła tego narodu na dworze swoim; więc Carr do Anglii powrócił. Ztąd wielki rozruch i walnarada w kompanii wschodniej. Rozeszła się niedawno pogłoska, że Talleyrand do Hollandyi przybył mając układać pokoy; lecz temu nikt u nas nie wierzy.

Papiery nasze podnoszą się coraz bardziej, co przypisać trzeba zbyteczney wielości srebra i złota z różnych świata części zrowadzonego, które w dzisiejszych okolicznościach nie mogą z kraju wychodzić. Pisma Londyńskie z Amerykańskich wypisują mowy Reprezentantów na Kongressie, gdy rzecz toczyła się o wojnę i pokoy; z tych iasnie widzimy, że iesli Brytannia W. ma przyiacioli wielu, nierównie takich iesi więcej, którzy zapomnieć nie chcą, iż udzielność i zupełna w handlu i żegludze wolność pierwszemu są dziedzictwem i naydroższemu każdego narodu.

X. Manchester wyznaczony Gubernatorem Jamaiki, GL. Villetes kommandantem. Z tey wyspy wiadomość przyszła o zwycięztwie które odniósł niedawno Christophe nad G. Pethion pod S. Marc. Ostatni chciał szturmem dobyć to miasto; pierwszy zmocniwszy załogę, Cap opuścił, sam wszedł do twierdzy, zebrał większą potęgę, dał hasło bitwy. Zaczęła się opołudniu. Pethion stał w obozie o szanconym, batteriami okrytym; na które przeszkody mniej zważiając Brygadyerowie Daquoy, Vigne, Półkownik Esperance, Bicher uderzyli z boku, Christophe nastąpił z frontu dwoma kolumnami. Rzeź trwała godzin kilka; nakoniec Pethion widząc się okrążonym ze wszad, opuścił oboz, pierzchnął, w góry blizkie uszedł; uciekających gonili Generalowie Toussaint i Cottereau; wielu Officyerów, więcej żołnierzy, kilku Pethiona Półkownikow zabrano w niewolę; boiowisko trupem usłane, ranionych naywiększa liczba; zwycięzców strata nie wiele różniła się od klęski zwyciężonych; noc nadchodząca Christophowi przeszkodziła wytępić zupełnie przeciwną stronę. Nazajutrz Pethion cofnął się z gór wgląb kraju. Zwycięzca powróciwszy z pogoni woysko postawił na leżach, sam do Cap wiechał na czelę gwardyi swojej. Prezydenta witali obywatele zgromadzeni radośnym okrzykiem.

Ministrowie do innych ostrożności dla ubezpieczenia Irlandyi przydają rozbrojenie podeyrzanych mieszkańców Katolickich, co wykonywa się nayściśley w Sligo, Connaught, Cork, Waterford, i wszystkich Hrabstwach, które naywiększą skłonność pakazały do rokoszu. Ugodę z Amerykanami, iesli tylko podobna była, oddalił przypadek następujący. Okręt nasz liniowy Chichester niedaleko New Yorck zpotyka zbrojny statek RPtey, zatrzymuje, bierze kommandanta, wszystkich Officyerów, 22 maytków rodowitych Ame-

rykanów, i pośpiesza ku wyspie Cuba chcąc atakować iedną z Hiszpańskich osad; nie powiodła się wyprawa; poymanych ludzi odesłano do Jamaiki. Ztąd nowe narzekania w Kongressie, którego posiedzenia gdy zawiesić radzili stronnicy Angielscy czas dając sobie do łagodzenia umysłów rozjątrzonych, nie zgodzili się na zwłokę Republikanci, oświadczając że grzechem jest próżnować Republikantom, kiedy ich oyczyna gotować się musi do blizkiej wojny.

Los Generała Lorda Hutchinsona zawsze jest niewiadomy. Ambassador Gower powrócił z Petersburga; okręt niosący jego sprzęt poymali w Sundzie Duńczycy, własność odesłano posłowi do Londynu na statku obojętnym. Admirał Hood i G. Beresford niedawno z Cork wysłani, według powszechnego domysłu na osadzenie Madery, prowadzą więcej 4 t. żołnierzy lądowych. Wyszło u nas obszerne opisanie biblioteki Tippu Saiba, którą z Seringapatnam przenieśliśmy do Calcutta; liczy więcej 2 t. t. rękopismów ciekawszych więzku Arabskim, Perskim, Indyjskim. Przez r. 1807 w całej Brytańii W. było bankructw 525. Kapitan Alkett z kilku liniowemi okrętami wyprawiony z Portsmouth, przyłączył się do eskadry Admirała Sidney Smith krążącej pod Lisboną. Niektórzy przypisują rozruch teraz panujący w Jrlandyi niedostatkowi żywności, ponieważ ostatnie żniwa w tym kraju chybiły; to pewna iż wielu z pospólstwa ciśnie się do Dublinu głośno wołając, że idą dla tego iedynie aby chleb dla siebie i rodziny swoich zdobyli.

PARYŻ d. 21 stycznia. Mocarstwa zprzy mierzone usiłują zniszczyć handel Angielski; wiadome są wyroki Napoleonowe przeciw żegludze nieprzyjacielskiej i obojętnej. Król Hiszpański niedawno oświadczył, że gdy W. Brytańnia sposobem gwałtownym zabrała 4 jego fregaty pod Cadix, Coppenhagę zpałiła, lądy całe, porty, odnogi, morza zamkniętemi ogłosiła, nikomu wolnej żeglugi nie dopuszcza bez opłaty cel Angielskich, a przez to przywłaszcza sobie nad Oceanem nie słuszne panowanie; Król Katolicki zamknowszy wzajemnie porty swoje po wszystkich częściach świata nieprzyjaciółom tak dumnym i zawziętym, zabroniwszy dawniej wprowadzania do Hiszpańskich dzierżaw produktu i towaru pochodzącego z nieprzyjacielskiej ziemi; teraz przyjmuje i najściślej wykonywać każe to wszystko, cokolwiek Imperator Francuzów postanowił o handlu i żegludze Angielskiej i narodów obojętnych, nie wyimując słowa żadnego.

Zdarzyło się nieraz, że statki obojętne chociaż zawinęły dobrowolnie lub z przymusu do portów Angielskich, na morzu zpotkane przez Anglików dały się przetrząsać i cło zapłaciły, na koniec niosły produkt i nieprzyjacielski towar; iednak zawiały do Francuzkich portów albo Francuzkim żołnierzem zaiętych, i za pomocą zmyślonych świadectw i papierów szukały własnego bezpieczeństwa. Przeciw tym wybiegom kupieckim znalazł nieomylny środek Napoleon, rozkazując komendantom portów namienionych, ażeby

stawiając na każdym z wchodzących okrętów ośwaidczali głośno imieniem rządu, że ktokolwiek z ludzi będących na statku prawdę wyiawi, natychmiast w nadgrode odbierze połowę okrętu i ładunku. Tym sposobem żaden odtąd żeglarz czując się da przestąpienia wyroków Napoleona nie odważy się zawiać, inaczej albowiem narazi się na pewny przypadek utraty wszystkiego; rozumieć trudno żeby w ekwipażu okrętowym nie znalazł się ieden człowiek któryby nadzieją zysku łatwego i wielkiego uwiedziony prawdy nie powiedział.

Król Hollenderski rozkazał, ażeby wszelka własność obywatelów Szwedzkich znajduiąca się w państwie jego była sekwestrowana, okręta zaś tego narodu wchodzące do portów Hollenderskich zatrzymano; przyczynę dając że poddani Gustawa Adolfa dotąd stosować się nie chcieli do wyroku Imperatora Francuzkiego względem zamknięcia portów Angielskich.

Napoleon znajdując się w Turynie d. 27 grudnia podpisał rozkaz połączenia Porzeki z morzem śródziemnem. Kanał będzie prowadzony od rzeki Bormida na Carcare do Sawony; robota kosztować ma 50 millionow franków; sumę rozłożono na lat wiele. Prócz tego wiele innych robot użytecznych zaczynać kazano w departamentach Piemontu i Liguryi, most kamienny w Turynie drogi z Sawony do Alexandryi, z Fenestrelles do Pignerol, z Genui do Nizza i Placencyi, i wiele tym podobnych.

Marszałek Admirał Verhuel wyznaczony Ambassadorem Hollenderskim do Napoleona tu przybył, i miał wstępną audyencyą wprowadzony przez Wice Elektora Talleyrand; przyiół tego rycerza dawno znanego Monarcha Francuzki z nayszczególniejszą dystynkcyą; wnosimy że to się stało nie bez celu pewnego; Verhuel żeglarz jest doskonały; dał dowod biegłości w morskiem rzemiośle zprowadzając nieraz flottyle Batawskie z Flessingue do Francyi, może być potrzebnym, gdy szczerze myśleć zaczniemy o wiadomem lądowaniu.

Okręt Patriote od 74 armat długo w Amerykańskich portach zamknięty przez Anglików, nakoniec uszedł i do Francyi powrócił, z niewielką zdobyczą; powiada Kapitan, że poseł RPtey Monroe z Londynu przybył do Washington takie przyniósł warunki podane do ugody od Ministrów Angielskich, iż te żadnym sposobem w Kongressie nie mogą być przyjęte; wojna zatem nowa jest nieuchronną między temi narodami; Republikantów umysły dawniej zburzone rozmaitemi przypadkami, ieszcze bardziej zapalaia pisma partyotyczne, dowodząc do iakiego upodlenia zniży się naród odstępuiąc słusznych pretensyi, praw iasných, krzywd nieznosnych.

Senat w tych dniach jest zwołany dla zapisania wpraw księdze przyłączenia do Francyi portu Flessingue z innemi dzierżawami, i ułatwienia następującej konskrypcyi woyskowej. Do Portugalii G. Junot wprowadził 27 t. ludzi, 3400 koni; za nim G. Dupont wkroczył do Hiszpanii z 6400 żołnierzy, później ieszcze poszło 2400

ludzi; w Bayonne znajduje się teraz 8 t. gotowych pośpieszyć z posiłkiem. U nas biegną pogłoski, którym nikt nie wierzy, o negocyacyach z Oycem S. trwających i przeniesieniu jego mieszkania do Szwajcarów; to pewna że Kardynałowie Caprara, Bayanne, i Prymas Reńskiego związku piszą Konkordat dla kościołów Katolickich w Niemczech. Na górze Cenis Napoleon ufundował kilka domów gościnnych, gdzie prócz mieszkańców którzy przyjmować i opatrywać mają podróżnych, będą koszary na 600 żołnierzy. Berło, jabłko, szpadę Karola 12 Króla Szwedzkiego znalezione w Stralsundzie przywieziono do stolicy naszey, i w Muzeum złożono.

W mieście Portugalskiem Porto stanął liczny garnizon Hiszpański, którego kómmendant znając dawne związki handlowe mieszkańców z Anglikami, zabronił im wszelkiej komunikacyi z nieprzyjacielem. Przed portem krążą fregaty Admirala Sidney Smith, nie pozwalając zawiać nikomu. W témże mieście znaleziono znaczną ilość Angielskich towarów kilkakroć tysięcy Kruzadów szacowaną, których nieprzyjaciel unieść nie mógł na okręta z magazynów niezmiernych.

Brat Króla Pruskiego X. Guilhelm kilka miał audyencyi u Imperatora. Batalion maytków gwardyjskich powrócił do nas z Niemiec północnych. Szwajcarów jest w służbie Francuzkiej blisko 14 t. nie dostaie do kompletu 2600 prócz regimentu rezerwowego. Z Neapolu wiadomość przyszła, że Król Ferdynand 4 prowadzi teraz w Palermo życie utajone; woyska Sycylijskie regularne w liczbie 6 t. pod sprawą X. Hesse Philipsthal rozłożyły się od Messyny do Augusty; tamże jest 3 t. Anglików i Niemców; ubezpiecza ich od napaści eskadra od Admirala Collingwood przysłana w ciążninie krążąca nieustannie, która składa się z okrętu liniowego, 3 fregat, 2 korwet, 5 szalup; lecz Francya żadney w tych stronach potęgi nie ma, którąby zasłonić mogła woysko idące na wyprawę. Przeciwnym sposobem Anglicy drugą eskadrę z mniejszych wielu statków złożoną wysłali pod samą stolicę Neapol, która pokazując się często w bliskości portu, wysp Capri, Procida, Castellamare, zdaie się postrzegać, jeśli Król Józef nie czyni gotowości do przyszłego lądowania. W całym Królestwie Neapolitańskiem głucha jest spokynność, nigdzie już o rozbojach nie słyhać, nawet Calabrowie umilkli.

Zaciągnąć kazano wielu robotników do budowl i okrętowej, którzy będą podzieleni na 18 kompanii, i rozesłani do różnych portów.

W I E D E N d. 30 stycznia. Zawczora Oficyer dworu Sułtańskiego przez naszą stolicę prowadził 18 koni pięknych do Paryża z bogatemi rzędami, które Mustafa 4 posyła w podarunku Napoleonowi. Przed kilku dniami umarł Hoenigsberg konsyliarz mający lat 84; pierwszy do królów Austriackich wprowadził administracyą tabaki, i do śmierci był dyrektorem; szacowany od Monarchów naszych pierwszy z narodu Żydowskiego został konsyliarzem Austrii niższej, i podniesiony z potomstwem na dostojność szlachecką przez Józefa 2. Był to mąż dobieczynny, i ałmu-

zną obdarzał ubogich bez względu na religią.

Rapport odebrany z Semlina potwierdził wiadomość o wojennych przygotowaniach, i jakie czynią Francuzcy wódzowie w Dalmacyi i Albanii, Ottomańscy w Bośni i drugih prowincyach; od d. 20 grudnia postreżono, że G. Marmont goraz więcej żołnierzy swoich wysyła ku granicom Ottomańskim; już ich znaczne korpusy zgromadzone są w Klutz i Unaz; podobnym sposobem zastępy Muzułmańskie zbierają się na miejsca od naczelników ukazane. Basza Baniałuki odebrawszy nowy rozkaz od Sułtana potęgę swoją zciąga pod Saraio; inni zaś Baszowie i Agowie do granic pośpieszyli. Ztąd iednak pewnie wnosić nie możemy, że zacznie się wojna; przyczyna tych obrotów wprawdzie nadzwyczajnych dotąd jest utajona; niedawno Konsul Francuzki przyjechał do Trawniku, tamże spodziewani są Austriacki i inni, z któremi Baszowie Tureccy mają czynić pewne rzecz objaśniające układy.

BERLIN d. 27 stycznia. Po bitwie w Auerstadt przegranej, Pruski rząd nie mogąc odebrać raportów o klęsce woysk swoich nic o niej nie ogłosił; teraz daie następującą wiadomość. Regimenta piesze: Malschitzky, Schimonsky, Ferdinand, Puttkammer, Alvensleben, Henryk, Kleist, Renouard, Ludwik, Brunswick, Wartensleben, Moellendorf, Alt Larisch, Winning, strzelców pieszych, Zastrow, Gravert, Kanitz, Hohenlohe, Strachwitz, Wedel, Zweifel utracili w Officyerach zabitych i ranionych 358; inne półki piesze, cała kawalerya i artyllerya ieszcze podobnych raportów nie dostawiły; niema także wiadomości o zabranych w niewolę; to samo rozumieć trzeba o liczbie żołnierzy poległych, ranionych, poymanych. Pod Królem konia ubito, bracia Monarchy Henryk i Gwilhelm ztracili konie i ranę odnieśli, iakoteż X. August. X. Brunswicki z ran umarł. Feld Marszałek Moellendorf czterokroć raniony. X. Hohenlohe odebrał kontuzyę. G. Schmettau poległ; innych Generałów zabitych i ranionych 19, Oficyerow generał sztabu zginęło 7.

COPPENHAGA d. 23 stycznia. Działa wałowe u nas ogłosiły narodzenie córki następcy tronu, który odebrawszy o tém wiadomość natychmiast do Kiel pośpieszył z X. Karolem Hesse Casselskim. Admiralicya tuteysza trudni się naprawieniem zepsutych weftów gotując one do przyięcia nowych okrętów wojennych które budować będziemy. Z Gothemburga niespodziane doniesienie przyszło, że w bliskości tego portu stanął okręt liniowy Angielski z kilku fregatami; ta eskadra mała będzie zmocniona w potrzebie, ażeby mogła wstrzymać wyprawę z Sundu iść mającą do brzegów Szkockich. Z Stockholmu i drugih portów Szwedzkich nad morzem Bałtyckiem położonych Anglicy wyprowadzili wielką liczbę kupieckich statków narodu swego, które żeby bezpieczniej Sund przeszły, niektóre z nich większe uzbroiono na wzór wojennych. Duńczycy z tego zdarzenia korzystaliby zapewne barzo wiele; lecz nieszczęściem wszystkie statki korsarskie w zimowej porze rozbroione w portach dziś leżą; i lodem opasane wyjść pod żagle nie mogą.